

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šrédlové a soudkyň Mgr. Lucie Králové a Mgr. Soni Burešové ve věci

žalobce: **Ing. J. P.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Němcem
sídlem Českobratrská 3321/46, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení 72 750 Kč a příslušenství

o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 24. října 2024, č. j. **37 C 39/2023 – 230**,

takto:

- I. Odvolací řízení se ohledně výroků III. a VIII. rozsudku soudu I. stupně **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. ohledně částky 19 500 Kč s úrokem z prodlení 15 % ročně z této částky od 21. 2. 2023 do zaplacení **potvrzuje**, ohledně částky 53 250 Kč s úrokem z prodlení 15 % ročně z této částky od 21. 2. 2023 do zaplacení a ohledně úroku z prodlení 15 % ročně z částky 72 750 Kč od 20. 2. 2023 do 21. 2. 2023 **mění** tak, že se žaloba **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

- III. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku VII. napadeném ohledně úroku z prodlení za den 21. 2. 2023 **mění** tak, že se žaloba na zaplacení úroku z prodlení 15 % ročně z částky 225 722 Kč za den 21. 2. 2023 **zamítá**.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení 2 843,50 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Němce, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně **uložil žalované zaplatit žalobci 72 750 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.),** zamítl žalobu ohledně 47 250 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 20. 2. 2023 do zaplacení (výrok II.), uložil žalované zaplatit žalobci 170 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok III.), zamítl žalobu ohledně 1 090 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení (výrok IV.), zamítl žalobu ohledně 44 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení (výrok V.), zamítl žalobu ohledně 648 989,37 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení (výrok VI.), **uložil žalované zaplatit žalobci úroky z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 225 722 Kč od 20. 2. 2023 do 5. 4. 2023 do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok VII.),** dále uložil žalované zaplatit žalobci 533 998,80 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 20. 2. 2023 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok VIII.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IX.).
2. Žalovaná napadla uvedený rozsudek včasným odvoláním ze dne 27. 1. 2025 ve výrocích I., III., VII. a VIII.
3. Podáním ze dne 21. 2. 2025 vzala žalovaná zpět odvolání ohledně výroků III. a VIII.
4. Odvolací soud proto postupoval dle § 207 odst. 2 o.s.ř. a odvolací řízení ohledně výroků III. a VIII. zastavil.
5. Odvolací soud se bude dále zabývat jen nároky věcně projednávanými v tomto odvolacím řízení.
6. Žalobce se domáhal (mimo jiné) náhrady nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního stíhání vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 4/2019. S ohledem na částečné plnění žalované požadoval zaplacení částky 120 000 Kč. Trestní stíhání s ním bylo zahájeno jako s bezúhonnou osobu a představovalo zásadní dopad do jeho osobní a pracovního života. Trestní stíhání s ním bylo vedeno jako s policistou, byl vzat do vazby. Žalobce byl postaven mimo službu. Žalobce poukázal na zpřetrhání kontaktů s kolegy a známými, kteří ve specifickém prostředí příslušníků policejního sboru nemají zájem stýkat se s vyšetřovanou osobou. Byl ostrakizován, na poradě se šéfem BIS byl označen za zrádce, za osobu nežádoucí. Žalobce měl sníženou životní úroveň, po postavení mimo službu pobíral pouze polovinu svého platu, nemohl vykonávat svoji práci xxx xxx a vykonával práci xxx xxx. Příklad byl medializován. V důsledku trestního řízení došlo k rozpadu manželského života.
7. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v projednávané věci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“). Za nepřiměřenou délku původního řízení poskytla žalobci adekvátních 112 500 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

8. Z nesporných tvrzení účastníků vzal soud za prokázané, že žalobce uplatnil u žalované svoji žádost o odškodnění dne 19. 8. 2022, na náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení požadoval 232 500 Kč. K projednání žádosti došlo ve dnech 17. 2. 2023 a 5. 4. 2023 s tím, že žalovaná přiznala svým stanoviskem ze dne 17. 2. 2023 částku 704 846,73 Kč (náklady obhajoby 246 010,73 Kč, náklady cestovného 336 Kč, náhrady nemajetkové újmy za trestní stíhání 280 000 Kč, náhrada nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení 112 500 Kč a náhradu nemajetkové újmy za vazbu 66 000 Kč). Dále svým stanoviskem ze dne 5. 4. 2023 přiznala částku 225 722 Kč (zbytek nákladů obhajoby). Celkem žalovaná přiznala žalobci náhradu újmy 930 568,73 Kč. Částka ve výši 704 846,73 Kč byla připsána na účet žalobce dne 17. 2. 2023, částka 225 722 Kč byla připsána na účet žalobce dne 5. 4. 2023.
9. Ze spisu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 4/2019 bylo zjištěno zejména, že trestní stíhání žalobce bylo zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 31. 10. 2013, vedeno bylo pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin ohrožení utajované informace podle ustanovení § 106 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. a trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle ustanovení § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) tr. zák. a skončeno bylo 19. 5. 2022 usnesením Vrchního soudu v Praze o zamítnutí odvolání státního zastupitelství proti zprošťujícímu rozsudku. Ve věci rozhodovaly soudy na dvou stupních soudní soustavy (a to v prvním stupni Městský soud v Praze), byly zpracovávány znalecké posudky z oboru kriminalistika (odvětví analýza dat a zkoumání nosičů a odvětví výpočetní technika, byla prováděna náročná obnova dat), některé informace byly vedeny v utajovaném režimu, byly provedeny domovní prohlídky i prohlídky nebytových prostor, odposlechy, vyslechnuta byla řada svědků a provedena řada listinných důkazů.
10. Ohledně nároku na **náhradu nemajetkové újmy způsobené samotným trestním řízením** (*není předmětem odvolacího řízení*) zhodnotil soud I. stupně, že za trestné činy ohrožení utajované skutečnosti podle § 106 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona a zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona hrozil žalobci trest odnětí svobody až v délce 10 let. Jednalo se proto o závažnou trestnou činnost, která zpravidla působí negativní společenské odsouzení stíhané osoby. Věc byla medializována, což podpořilo negativní úsudek jiných lidí ve vztahu k žalobci, žalobce byl postaven mimo službu, byl vzat do vazby. Byly zpřetrhány kontakty s kolegy a známými, kteří ve specifickém prostředí příslušníků policejního sboru nemají zájem stýkat se s vyšetřovanou osobou. Žalobce byl ostrakizován, na poradě se šéfem BIS byl označen za zrádce, za osobu nežádoucí. Žalobce měl sníženou životní úroveň, po postavení mimo službu pobíral pouze polovinu svého platu, nemohl vykonávat svoji práci xxx xxx a vykonával práci xxx xxx, v důsledku trestního řízení došlo k rozpadu manželského života (viz bod 86 až 89 a bod 7 rozsudku soudu I. stupně). Za základě uvedeného s přihlédnutím k obdobným případům přiznal soud I. stupně žalobci odškodnění 450 000 Kč. Trestní stíhání bylo pro žalobce mimořádně stresující, zásah do profesního, rodinného a osobního života žalobce byl značný. Jelikož žalovaná žalobci již plnila 280 000 Kč, soud I. stupně žalobci přiznal výrokem III. rozsudku částku 170 000 Kč a ve zbytku výrokem IV. žalobu zamítl.
11. Soud I. stupně se ohledně nároku na **odškodnění za nepřiměřenou délku řízení** předně zabýval otázkou, zda v průběhu namítaného řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, a to konkrétně k porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě (zejména stanoviska Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. Cpjn 206/2010, ze dne 13. 4. 2011).
12. V dané věci začalo rozhodné období posuzovaného řízení běžet ve vztahu k žalobci dne 31. 10. 2013. Konec rozhodného období je dne 19. 5. 2022, kdy bylo trestní stíhání pravomocně skončeno. Celková délka posuzovaného řízení, resp. rozhodného období ve vztahu k nemajetkové újmě žalobce tedy činí cca 8 let a 6 měsíců.

13. Soud I. stupně nepřihlížel k té fázi trestního řízení, která předcházela zahájení trestního stíhání žalobce (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. Cpjn 206/2010, ze dne 13. 4. 2011).
14. Trestní stíhání probíhalo na dvou stupních soudní soustavy a předtím v rámci přípravného řízení u Policie ČR. Již samo vedení řízení u několika stupňů justiční soustavy nutně muselo mít za následek prodloužení délky původního. Nelze přičítat k tíži státu prodloužení délky řízení v důsledku nutnosti reagovat na takové návrhy či podání účastníků řízení a rozhodovat o nich (srov. stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010).
15. Po skutkové, hmotněprávní i procesněprávní stránce byla dle soudu věc standardně obtížná. Ve věci nebylo prováděno velké množství důkazů a orgány činné v trestním řízení se ani nemusely vypořádat se složitou hmotněprávní otázkou. Vedení věci částečně v režimu utajení samo o sobě nemůže vést k závěru o vysoké složitosti (obtížnosti) původního řízení.
16. Žalobce se na celkové délce původního řízení nepodílel ve smyslu obstrukcí či nečinnosti.
17. Význam řízení pro žalobce byl ohledně druhové stránky řízení standardní. V trestním řízení se sice presumuje vyšší význam pro žalobce (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cpjn 206/2010 ze dne 13. 4. 2011), nicméně s ohledem na to, že soud rozhodoval rovněž o nároku žalobce na odškodnění za nezákonné trestní stíhání (tj. odškodnění zásahů do soukromé sféry žalobce), tak při posuzování nároku na odškodnění z titulu nepřiměřené délky již nelze přihlížet ke zvýšenému významu řízení pro žalobce, neboť by šlo o duplicitní hodnocení téhož (viz rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 ze dne 27. 6. 2012).
18. Ohledně kritéria postup soudů v řízení soud I. stupně v posuzovaném řízení zaznamenal období nečinnosti, a to opakovaně během vyšetřování. Věc byla dále např. vrácena MS k došetření, neboť řízení bylo stíženo závažnou procesní vadou. Došlo rovněž k průtahům při zpracování znaleckých posudků v letech 2014-2017 (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 1881/21).
19. Soud I. stupně uzavřel, že v dané věci došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 OdpŠk, k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě. Žalobce má nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která se předpokládá, a to v penězích.
20. Soud I. stupně vycházel (v souladu se Stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010) z částky **19 000 Kč** (za prvé dva roky poloviční), což za 8,5 roku trvající řízení představuje částku **142 500 Kč**. Trestní řízení nebylo extrémně dlouhé, ovšem za podstatně delší byl suboptimální postup orgánu moci veřejné (viz rozsudek NS ČR ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1320/2011). Základní částka zadostiučinění nebyla zvyšována s ohledem na měnící se hospodářské poměry, jak požadoval žalobce, a to s ohledem na judikaturu (kterou soud I. stupně uvedl).
21. Vypočtená základní částka ve výši 142 500 Kč byla **zvýšena o 30 %** z důvodu postupu orgánu moci veřejné, které se na vyřizování věci podílely.
22. Dle kritérií § 31a odst. 3 OdpŠk shledal Soud I. stupně přiměřeným odškodnit nemajetkovou újmu žalobce částkou **185 250 Kč**. Jelikož žalovaná sama plnila žalobci částku 112 500 Kč, přiznal soud I. stupně žalobci výrokem I. rozsudku částku **72 750 Kč** a ve zbytku žalobu výrokem II. rozsudku zamítl.
23. V souladu s § 15 odst. 1 OdpŠk nastalo prodlení žalované dnem následujícím po uplynutí šestiměsíční lhůty k předběžnému uplatnění nároku u příslušného úřadu. Nárok byl uplatněn dne

19. 8. 2022. Poslední den lhůty byl den 19. 2. 2023. Žalovaná se tak dostala do prodlení dne 20. 2. 2023.

24. Soud I. stupně proto výroky I., III., VIII. rozsudku přiznal žalobci i nárok na úroky z prodlení z přiznaných částek od 20. 2. 2023 do zaplacení, a to v zákonné výši (§ 1970 o. z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.). Soud I. stupně rovněž přiznal žalobci úrok z prodlení z žalovanou vyplacené částky 225 722 Kč od 20. 2. 2023 do 5. 4. 2023 (viz výrok VII. rozsudku).

25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř.

26. **Žalovaná** napadla uvedený rozsudek včasným odvoláním, a to ve výrocích I. a VII. Namítala následující.

Soud I. stupně nijak neodůvodnil stanovení základní částky zadostiučinění 19 000 Kč za rok řízení, která je v judikatuře spojována s již extrémně dlouhým řízením trvajícím alespoň 10 let.

Navýšení základního zadostiučinění o 30% z důvodu postupu orgány moci veřejné je dvojnásobným odškodněním, když toto kritérium již bylo použito pro zhodnocení řízení jako nepřiměřeně dlouhého.

V paralelně projednávané věci spoluobviněného V. B. (Městský soud v Praze, sp. zn. 19 Co 338/2023) bylo odškodnění poskytnuté žalovanou shledáno adekvátním. V tamní věci soud I. stupně přiznal žalobci základní odškodnění 16 000 Kč, které snížil o 20 % za skutkovou a procesní složitost a zvýšil o 15 % za postup orgánů veřejné moci. Odškodnění tak bylo přiznáno o 1 500 Kč vyšší, než poskytla žalovaná. Odvolací soud tento rozdíl označil za marginální a žalobu zamítl. S ohledem na skutkově shodná východiska je třeba žalobci v této věci přiznat stejné zadostiučinění (právo účastníka na spravedlivý proces, resp. legitimní očekávání).

Jelikož konec lhůty pro odškodnění uplynul 19. 2. 2023 (neděle), lhůta skončila dle § 607 o.z. v pondělí 20. 2. 2023 a žalovaná je v prodlení až od 21. 2. 2023.

Navrhla, aby odvolací soud v napadeném rozsahu změnil rozsudek soudu I. stupně a žalobu zamítl.

27. **Žalobce** ve svém vyjádření požadoval potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.

Trestní řízení žalobce trvalo více než 8,5 roku, což se limitně blíží deseti letům dle odvolací argumentace žalované. Navíc žalobce délku řízení nesl úkorněji než V. B., neboť na rozdíl od něj byl žalobce postaven mimo službu a nemohl vykonávat své povolání. Nepřiměřenou délku řízení pro žalobce konstatoval i ústavní soud v nálezu ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 1881/21. Případy žalobce a V. B. jsou nesouměřitelné, dopady nepřiměřené délky řízení na žalobce byly citelnější.

Ohledně námitky dvojího odškodnění za postup orgánů veřejné moci uvedl, že v trestním řízení došlo k extrémnímu selhání orgánů činných v trestním řízení, když trestní stíhání žalobce bylo protahováno po mnoho let, než se žalobce domohl očištění svého jména zprošťujícím rozsudkem.

Žalovaná se nemůže dovolávat legitimního očekávání, když (odškodňující) rozsudky V. B. byly vydány poté, co žalovaná již částečně odškodnila žalobce.

Námitka žalované ohledně prodlení je správná, nicméně smutná, když se žalovaná domáhá zkrácení prodlení o jeden den a sama je v prodlení se zaplacením částek již pravomocně přiznaných.

Žalobce poukázal na judikaturu ústavního soudu, že s ohledem na individuální posouzení každého případu lze přiznat i odškodnění výrazně vyšší, než judikuje nejvyšší soud. Každé trestní řízení vnáší do života obviněného značnou nejistotu, pocity frustrace, navíc dochází-li v něm k průtahům a je v sázce osobní, rodinný a pracovní život, občanská čest a dosavadní bezúhonnost. Soudy jsou povinny zvážit veškeré negativní dopady na konkrétního poškozeného.

28. **Odvolací soud** přezkoumal napadený rozsudek v mezích podaného odvolání (výroky I. a VII.) dle § 212a § 212a o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

29. Odvoláním nebyla zpochybněna skutková zjištění soudu I. stupně, ze kterých odvolací soud vychází, ale jen právní posouzení věci.
30. Dle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.
31. Dle § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.
32. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. 8. 2023, č. j. 47 C 102/2023-148, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č. j. 19 Co 338/2023 – 168, ve věci žalobce JUDr. V. B.. proti žalované ČR – Ministerstvo spravedlnosti, byla pravomocně zamítnuta žaloba na zaplacení 112 500 Kč s příslušenstvím jako zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 3 T 4/2019. Žalobce žádal 225.000 Kč, z čehož žalovaná již v rámci předběžného projednání nároku uhradila částku 112.500 Kč. Uvedené soudy zjistily průběh namítaného řízení a dospěly k závěru, že délka řízení je nepřiměřená a žalobci náleží zadostiučinění v penězích. Za řízení trvající 8 let a 6 měsíců byla stanovena základní částka zadostiučinění 120 000 Kč (při roční částce 16 000 Kč a měsíční částce 1 333 Kč, za prvé dva roky částka poloviční). Tato základní částka byla snížena o 20 % z důvodu skutkové i procesní složitosti řízení a navýšena o 15 % pro postup orgánů činných v trestním řízení (zejména pro dobu trvání přípravného řízení v rozsahu několika let, jež násobně překročila dobu vyšetřování stanovenou trestním řádem). Pro význam řízení (byť jde o řízení trestní) nebyla základní částka nijak nemodifikována, neboť žalobce požaduje zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání samostatně v řízení 46 C 101/2023. Výsledná částka tak činila 114.000 Kč. Soud I. stupně přiznal žalobci zbylých 1 500 Kč (žalovaná uhradila 112 500 Kč). Odvolací soud změnil rozsudek a žalobu zamítl. Za situace, kdy žalobce proti rozsudku vlastním odvoláním nebrojil, je žalobci vyplacená částka 112 500 Kč přiměřená, liší-li se oproti částce stanovené soudem I. stupně (114 000 Kč) pouze nepatrně (v rozsahu 1,3 %).

I. Základní částka zadostiučinění

33. Žalovaná namítá, že žalobci mělo být poskytnuto shodné zadostiučinění jako spoluobviněnému V. B., tedy základní částka za rok trvání řízení 16 000 Kč (za prvé dva roky částka poloviční).
34. Ke stanovení základní částky zadostiučinění argumentuje žalobce, že délku řízení nesl úkorněji než V. B., neboť na rozdíl od něj byl žalobce postaven mimo službu a nemohl vykonávat své povolání. V tomto směru odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně odkazuje na rozhodnutí NS ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 („Domáhá-li se poškozený zároveň nároku na náhradu nemajetkové újmy z titulu trestního stíhání, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, a z titulu nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, není u druhého uvedeného nároku namístě vycházet z předpokladu vyššího významu předmětu řízení pro poškozeného (§ 31a odst. 3 písm. e/ OdpŠk a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 30 Cdo 2800/2009), neboť tato skutečnost bude zohledněna v posouzení prvního z uvedených nároků. Pokud již dříve došlo k odškodnění újmy způsobené nepřiměřenou délkou trestního stíhání, u kterého bylo v rámci stanovení přiměřeného zadostiučinění zohledněno kritérium významu předmětu řízení pro poškozeného v tom, že šlo o trestní stíhání a z toho důvodu došlo ke zvýšení základní částky odškodnění, je třeba tuto skutečnost ve stejném rozsahu zohlednit i při stanovení přiměřeného zadostiučinění za újmu způsobenou trestním stíháním, aby nedocházelo ke dvojímu odškodnění téhož.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

Obdobná korelace přichází do úvahy i při uplatňování obou zde uvedených nároků při posuzování kritéria délky trestního stíhání, jestliže ji lze mít zároveň za nepřiměřenou“).

35. V tomto případě byla již při odškodnění žalobce za nemajetkové újmy způsobenou samotným trestním řízením (*není předmětem odvolacího řízení*) zohledněna okolnost, že žalobce byla stíhán za závažnou trestnou činnost s trestní sazbou až 10 let, že žalobce byl postaven mimo službu a živil se jako řidič sanitky, že jeho případ byl medializován a došlo k odsudku jeho kolegů a rozpadu jeho manželství. Pro tento mimořádně stresující zásah do života žalobce mu bylo přiznáno podstatně vyšší odškodnění než poskytnuté žalovanou (soud I. stupně přiznal 450 000 Kč, žalovaná dobrovolně plnila 280 000 Kč.).
36. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že okolnost významu trestního řízení pro žalobce s ohledem na jeho ztrátu zaměstnání již nelze při stanovení základní částky zadostiucnění za nepřiměřeně dlouhé řízení zohlednit, neboť již byla zohledněna při odškodnění za újmu způsobenou samotným trestním řízením. Tato odvolací námitka žalobce tedy není důvodná.
37. Žalobce dále poukazuje na nález ÚS ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 1881/21, jímž bylo ve věci žalobce konstatováno, že délka řízení před orgány činnými v trestním řízení neodpovídala právní a skutkové složitosti věci....“*“Uplynulo-li od zahájení trestního stíhání (31. října 2013) do podání obžaloby (14. listopadu 2019, respektive 14. září 2020) bezmála sedm let, nelze uvedenou dobu považovat za přiměřenou, bez ohledu na možné objektivní překážky, které státním zastupitelstvím bránily řízení ukončit. Řízení probíhalo nepřiměřeně dlouho a postupem orgánů činných v trestním řízení před podáním obžaloby byla porušena práva stěžovatele zakotvená v čl. 38 odst. 2 Listiny a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy.“*
38. Ke shodnému závěru však dospěl již soud I. stupně v napadeném rozsudku, když konstatoval nepřiměřenou délku řízení, a to zejména s přihlédnutím k období nečinnosti právě k průběhu přípravného řízení (vyšetřování) a k průtahům při zpracování znaleckých posudků v letech 2014-2017. Soud I. stupně takto řádně reflektoval závěry ústavního soudu v nálezu sp. zn. I. ÚS 1881/21.
39. Odvolací soud dále poukazuje na svou rozhodovací praxi (např. rozsudek ze dne 4. 10. 2024, sp. zn. 14 Co 334/2024, rozsudek ze dne 14. 6. 2024, sp. zn. 14 Co 194/2024, rozsudek ze dne 14. 6. 2024, sp. zn. 14 Co 194/2024), kde byla základní částka zadostiucnění za řízení trvající 9,5 stanovena částkou 17 000 Kč a za řízení trvající 11 let, resp. 15 let částkou 18 000 Kč. Dále poukazuje na rozhodovací praxi Nejvyššího soudu ČR, který zvolil částku 20 000 Kč za řízení trvající 21 let (viz rozsudek sp. zn. 30 Cdo 1320/2011) a částku 18 000 Kč za řízení trvající kolem 15 let (rozsudek sp. zn. 30 Cdo 3320/2014 a rozsudek sp. zn. 30 Cdo 3379/2018).
40. V tomto směru je základní částka odškodnění užitá ve věci 47 C 102/2023, resp. 19 Co 338/2023, za řízení trvající 8,5 roku (ve věci V. B.) ve výši **16 000 Kč** zcela adekvátní. V obou věcech probíhalo totožné trestní řízení, V. B. byl spoluobviněným žalobce.
41. Tedy základní částka zadostiucnění měla být stanovena za řízení trvající 8 let a 6 měsíců částkou **120 000 Kč** ($7 \times 16\,000 + 6 \times 1\,333$), když za prvé dva roky se počítá částka poloviční.

I. Kritéria zvýšení (snížení) základní výše zadostiucnění

Kritérium postupu orgánů veřejné moci (§ 31a odst. 3 písm. d/ Odpšk)

42. Žalovaná v odvolání namítá, že navýšení základního zadostiucnění z důvodu postupu orgány moci veřejné je dvojím odškodněním, když toto kritérium již bylo použito pro zhodnocení řízení jako nepřiměřeně dlouhého.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

43. K tomuto odkazuje odvolací soud na rozhodnutí NS ze dne 27. 8. 2024, sp. zn. 30 Cdo 1916/2023. („*Ne každé pochybení orgánu veřejné moci představované průtahem, jehož se v posuzovaném řízení dopustil, musí nutně vést k navýšení příznaného odškodnění. Důvod pro navýšení základního odškodnění nemajetkové újmy zakládají pouze taková procesní pochybení orgánu veřejné moci, která lze hodnotit jako závažná, neboť ostatní nedostatky v postupu tohoto orgánu se již projeví v závěru o porušení práva žalobce na projednání jeho věci v přiměřené lhůtě.*“).
44. Jak pak správně posoudil soud I. stupně, pochybení orgánů veřejné moci v případě žalobce byla závažná. Příkladem lze uvést, že přípravné řízení trvalo do podání obžaloby téměř sedm let, věc byla dále vrácena k došetření pro závažnou procesní vadu (viz rozsudek NS ČR ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1320/2011) a značně problematické bylo dokazování prostřednictvím znaleckých posudků v letech 2014-2017.
45. Je tedy na místě základní odškodnění pro kritérium postupu orgánů veřejné moci zvýšit. Tato odvolací námitka žalované není důvodná.
46. Odvolací soud pak souhlasí s navýšením základního zadostičinění o **30 %**, jak provedl soud I. stupně. Řízení před orgány činnými v trestním řízení (vyšetřování dle § 161 tr.ř.) probíhalo výrazně nepřiměřeně dlouho, když dle § 164 odst. 1 tr.ř. musí policejní orgán postupovat při vyšetřování co nejrychleji. Toto pochybení ostatně zhodnotil i ústavní soud ve výše zmíněném nálezu sp. zn. I. ÚS 1881/21, když uvedl, že vyšetřování trvalo bezmála sedm let.
47. V tomto směru nesouhlasí odvolací soud s hodnocením tohoto kritéria, jak bylo provedeno ve věci 47 C 102/2023, kde byla základní částka navýšena jen o 15 %. Takové navýšení není v korelaci s kritériem složitosti řízení (viz dále), neboť, jak konstatoval ústavní soud ve vztahu k žalobci v nálezu I. ÚS 1881/21 (V. B.. ústavní stížnost nepodal), postup při vyšetřování byl nepřiměřeně dlouhý „bez ohledu na možné objektivní překážky, které státním zastupitelstvím bránily řízení ukončit“. Zhodnocení kritéria postupu orgánů veřejné moci tak musí být vyšší než kritéria složitosti řízení.

Kritérium složitosti řízení (§ 31a odst. 3 písm. b/ OdpŠk)

48. Soud I. stupně uzavřel, že po skutkové, hmotněprávní i procesněprávní stránce byla trestní věc standardně obtížná. Ve věci nebylo prováděno velké množství důkazů a orgány činné v trestním řízení se ani nemusely vypořádat se složitou hmotněprávní otázkou. Vedení věci částečně v režimu utajení samo o sobě nemůže vést k závěru o vysoké složitosti (obtížnosti) původního řízení.
49. S tímto závěrem odvolací soud nesouhlasí.
50. Trestní řízení probíhalo pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin ohrožení utajované informace podle § 106 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona a trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona, kde v prvním stupni rozhodují krajské soudy, což samo o sobě poukazuje na objektivní větší složitost vyšetřování. Věc byla složitá po stránce skutkové, byli přibráni tři znalci z netradičních oborů kybernetické bezpečnosti (Bernartík, Kodl a Kriminalistický ústav Praha). Znalecké posudky musely být upřesňovány a doplňovány. Ve věci byly provedené domovní prohlídky, byla vyslechnuta řada svědků, znalců, čtena řada listinných důkazů (mínus 10 %). Trestní řízení bylo složité i procesně, část spisu byla vedena v režimu utajení, což komplikovalo zejména vypracování znaleckých posudků (předkládání materiálů ke znaleckému zkoumání). Bylo opakovaně rozhodováno o přibrání znalce, o znalečném, o vrácení věci k došetření. Opakovaně bylo rozhodováno o návrzích a námitkách obou obviněných (námitky proti znaleckým posudkům a osobám znalců, žádosti o

doplnění dokazování, dlouhodobé seznamování se spisem, žádosti o prodloužení lhůty). Řízení probíhalo na dvou stupních soudní soustavy, ve věci byly podány i ústavní stížnosti (mínus 10 %).

51. Pro toto kritérium je třeba základní částku zadostiučinění snížit o **20 %**, jak bylo zhodnoceno i ve věci 47 C 102/2023.
52. Ohledně ostatních kritérií dle § 31a odst. 3 OdpŠk. odkazuje odvolací soud na rozsudek soudu I. stupně, s jeho závěry se plně ztotožňuje.

Celkové zadostiučinění

53. Při základní částce zadostiučinění 120 000 Kč a jeho snížení o 20 % za složitost řízení a zvýšení o 30 % za postup orgánů veřejné moci činí celkové zadostiučinění **132 000 Kč** (120 000 + 10%). Jelikož žalovaná zaplatila žalobci **112 500 Kč**, přiznal odvolací soud žalobci zbývajících **19 500 Kč**. Tento rozdíl již není marginální, aby mohlo být žalovanou zaplacení zadostiučinění považováno za přiměřené (a contrario rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č. j. 19 Co 338/2023 – 168).
54. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku I. ohledně částky 19 500 Kč s příslušenstvím (příslušenství viz dále) potvrdil dle § 219 o.s.ř. a ohledně zbývajících částky 53 250 Kč (72 750 mínus 19 500) změnil a žalobu zamítl dle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Úroky z prodlení

55. Žalobce v žalobě požadoval úrok z prodlení 15% ze všech žalovaných částek od 20. 2. 2023.
56. Žalovaná v odvolání proti výrokům I. a VII. prvostupňového rozsudku napadá je úrok z prodlení jen za dobu od 20. 2. 2023 do 21. 2. 2023.
57. Dle § 15 odst. 1 OdpŠk nastalo prodlení žalované dnem následujícím po uplynutí šestiměsíční lhůty k předběžnému uplatnění nároku u příslušného úřadu. Nárok byl uplatněn dne 19. 8. 2022, poslední den lhůty byla neděle 19. 2. 2023, tedy dle § 607 o.z. pondělí 20. 2. 2023. Žalovaná se tak dostala do prodlení následujícího dne 21. 2. 2023.
58. Úrok z prodlení dle § 1970 o. z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. náleží žalobci od 21. 2. 2023. V tomto směru proto odvolací soud dle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnil napadené výroky I. a VII. rozsudku soudu I. stupně a žalobu zamítl.

Náklady řízení

59. O nákladech řízení před soudem I. stupně bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. Odvolací soud přitom vycházel z tarifní hodnoty sporu (viz usnesení NS ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 30 Cdo 1435/2015), která se skládala z náhrady nemajetkové újmy za nepřiměřeně dlouhé řízení (50 000 Kč), nemajetkové újmy za vazbu (50 000 Kč), nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání (50 000 Kč), obhajné (868 047,37 Kč), náhrada ušlého zisku (553 998,8 Kč) a náhrada škody v podobě cestovného (6 664 Kč), tj. celkem 1 578 710,17 Kč. Žalobce byl úspěšný ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřeně dlouhé řízení, nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání, obhajné ve výši 225 722 Kč (tuto částku žalovaná plnila po uplynutí lhůty stanovené v § 15 odst. 1 OdpŠk) a náhrady ušlého zisku 553 998,8 Kč, tj. celkem 879 720,8 Kč. Žalobce byl úspěšný v rozsahu 55,7 %, tedy v podstatě polovinou.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

60. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. (viz usnesení NS ze dne 5. 2. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2707/2013 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 40/2014). Úspěšnému žalobci náleží náhrada za právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění vyhl. č. 258/2024 Sb. z tarifní hodnoty 19 500 Kč (§ 9a odst. 2 písm. a) uvedené vyhlášky), tedy odměna 1 900 Kč za jeden úkon právní služby (§ 7 vyhlášky). Žalobci tak náleží odměna za jeden úkon právní služby (vyjádření k odvolání ze dne 13. 3. 2025) v částce 1 900 Kč, jeden režijní paušál 450 Kč a DPH 493,50 Kč, celkem 2 843,50 Kč.
61. Přezkumnou činností odvolacího soudu zůstaly nedotčeny výroky II. až VI., výrok VIII. a výrok VII. ohledně úroků z prodlení za dobu od 21. 2. 2023 do 5. 4. 2023, neboť v tomto rozsahu nebylo podáno odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže Nejvyšší soud ČR posoudí dovolání jako přípustné. Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí (výjimky stanoví § 238 a § 238a o.s.ř.), jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 29. dubna 2025

JUDr. Jana Šrédlová v. r.
předsedkyně senátu